

renten, usikkerheden og på ny mangel på stabilitet i regeringens og landets bestræbelser på at fortsætte den gode linje, vi har. Jeg tror, det kan sammenfattes sådan.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen og SF skal tænke på, hvad der tjener dette lands interesser bedst. Så enkelt kan det gøres op. Der er nu 11 lande, der har en fælles valuta, og det er en realitet. Jeg forlanger ikke, at hr. Holger K. Nielsen skal kunne lide den fælles valuta, det er slet ikke det. Det eneste, jeg bare vil foreslå hr. Holger K. Nielsen, er at se i øjnene, at vi har en fælles valuta, og at vi må stille os selv det spørgsmål: Her er et område, hvortil mere end halvdelen af den danske eksport går, her er et område, hvor man træffer en række politiske beslutninger, der har stor, stor betydning for vort land, og her er et område, hvor vi kan få større beskyttelse – skal Danmark så beslutte at blive ude på sidelinjen og stå udenfor som et lille, sårbart land, eller skal Danmark gå ind og være med til at præge beslutningerne?

Jeg er ikke i tvivl. Jeg mener, det er bedst for Danmark at sige ja til den fælles valuta.

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det svar er da helt utroligt. Tidligere i dag lagde statsministeren megen vægt på, at hvis det bliver et nej, vil der blive spekulationer mod kronen og pres mod den danske økonomi. Så kommer der nogle eksperter og siger, at det vil der faktisk ikke blive, men så siger statsministeren: Jamen dem skal vi ikke tro på, nu skal vi lige pludselig tro på danske politikere.

Man må altså have to hoveder at tage sig til i den diskussion, for jeg fatter ikke noget som helst længere. Jeg mener, at enten må man tage det alvorligt eller ej, at der kan blive et eller andet spekulationspres mod kronen, hvis det bliver et nej, og det tager jeg alvorligt som nejsiger. Men så kommer der nogle eksperter og siger, at der måske på kort sigt vil blive en mindre rentestigning, især på den kortfristede rente, men at renten vil falde igen.

Alle dommedagsprofetierne er vildt, vildt overdrevne. Og er det ikke noget, man må tage alvorligt, når der bliver sagt den slags ting, og kunne det ikke give anledning til, at statsministeren blev lidt mere ædruelig i de argumenter, som bliver brugt i denne kampagne?

Så spørger jeg statsministeren: Hvad tjener Danmarks interesser bedst, at stå udenfor eller at være med? Ja, mit svar er: ved at stå udenfor. Men jeg synes virkelig, man ligesom kunne

vende det om og spørge statsministeren: Tjener det altid Danmarks interesser bedst at lægge sig fladt ned på maven for det, de andre EU-lande kommer med? Det er i virkeligheden det, svaret kan koges sammen til: Fordi de andre har det, så skal vi også være med. Er det ikke korrekt?

I 1992 gik befolkningen imod den tankegang. Man sagde nej den 2. juni 1992, og faktisk fik vi sat en ny dagsorden i Europa. Danmark har aldrig nogen sinde haft så stor indflydelse på den europæiske udvikling som efter den dag, da danskerne ikke bare lagde sig fladt ned for det, der kom udefra, men netop havde en selvstændig holdning, en selvstændig mening om tingene. Er det ikke korrekt?

Villy Søvndal (SF):

Jeg var også meget fascineret af den argumentation, der hedder, at udlændinge ikke er så gode til at vurdere, hvad der sker i Danmark. Jeg sad og prøvede at tænke tilbage til den sidst udkomne OECD-rapport, som omtalte de økonomiske forhold i Danmark. Dér husker jeg ikke at regeringen tog det forbehold, at det kunne man ikke sådan regne med, for det var vurderet langt væk fra; rapporten var nemlig rosende for regeringen. Man kan ikke vælge på den måde, at når der kommer udtalelser, man bryder sig om, er de kloge og rigtige, og så tager man medløbet, men når der kommer nogle, man ikke bryder sig om, så gælder de ikke.

Jeg troede i øvrigt, at store dele af det, der sker i EU i øjeblikket, var grundet på, at andre lande uden for det pågældende land selv er i stand til at vurdere, hvad der sker i dette land, for uden det er det vel svært at forstå hele Østrigdiskussionen.

Det forekommer mig at være et helt underligt argument, så at sige brugt til lejligheden: Når man kan bruge et argument, så tager man det, og når man ikke kan bruge det, så beder man om, at det bliver kastet væk. Sådan kan man ikke argumentere sammenhængende.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan virkelig høre, hvordan der her varmes op til månederne fremover: Der kommer en rentestigning, og det vil ramme en masse familier i Danmark. Altså vi kan virkelig se, hvordan man forsøger at gå ind i den enkeltes terminsregninger og med eksempler vise, hvordan det kan blive, osv. Det lover virkelig ikke godt. Selvfølgelig er der så den fordel, at alle de, der har penge i banken, jo så må stemme nej, så de